

Hartkornet er haardt beskattet. Men paa den anden Side deler jeg heller ikke den Anskuelse, at Hartkornet, naar Fornødenhederne blive de samme som nu, til nogen Tid vil kunne komme til at svare meget Mindre, end det nu svarer. Det er i det Hele taget i et Land, hvor der egentlig kun findes, om jeg saa maa kalde det, et eneste stort Bærsted for Productionen, hvor Productionen i den Grad er knyttet til Jorden og skeer igennem Agerdyrkingen, som det er Tilfældet her i Landet, meget vanskeligt, naar noget Klækkeligt skal indvindes, da at opbringe det paa anden Maade end ved Skatter paa Jordens Dyrkelse. Den ærede Rigsdagsmand ligeoverfor mig (Tscherning) har ogsaa gjort det gjældende idag, idet han som en af de Grunde, hvorfor han ikke kunde gaae ind paa et andet Forslag, som var stillet, om at forhøje Arveafgiften, meente, at, foruden hvad der ellers efter hans Anskuelse kunde tale derimod, eller, om han end meente, at der ellers ikke talte Meget derimod, kunde han dog ikke tilraade at gaae ind derpaa, fordi den Lettelse, der derved vilde fremkomme for Hartkornet ikkun var ubetydelig. Det er det, som jeg i Sandhed troer, ogsaa vil blive Tilfældet i Fremtiden, at, hvorledes man end indretter Besatningen, saa maa dog den største Deel af hvad der behøves til Landets Fornødenhed, indbringes gennem de Byrder, som hvile paa Agerdyrkingen, fordi Agerdyrkingen er Hovedtilstanden til Danmarks Velstand — Noget, som saa ofte er gjentaget, at man ikke skulde glemme det, naar Talen er om Beskatningen. Men derfor erkjender jeg tilfulde, at Handel, Fabrik- og Haandværksflid og al anden Næring ikke bør undgaae at beskattes paa en forholdsvis Maade, og dette, troer jeg, vil svarene kunne opnaaes ved en Indkomst- og Formueskat end paa nogen anden Maade. At en saadan Beskatning er forbunden med Vanskeligheder, at den er forbunden med Ulemper, at den kan mislykkes, at Folket maa vænnes til den Fremgangsmaade, der er nødvendig for dens Indførelse, erkjender jeg, og det har jeg oftere udtalt; men deri finder jeg ikke tilstrækkelig Grund til at søge at tilintetgjøre det Indtryk, som jeg troer, at Betragtningen af denne Beskatningsmaades Fordele, naar den rigtigt op-

fattes, maa gjøre paa Enhver, der grundigt tanker over Finantsvæsenet og over Beskatningen i vor Tid.

Bregendahl: Da baade den ærede Finantsminister og Ordføreren (David) tilligemed den Deputerede for Holbek Amts 2det District (Tscherning) have talt imod mit Forslag og det ikke har fundet Anbefaling af nogen Anden, har jeg ikke noget synderligt Haab om, at det gaaer igennem eller vil vinde Majoriteten for sig, og jeg skal derfor ikke indlade mig videre paa at gjendrive, hvad der er anført imod det, men jeg kan dog ikke undlade i den Anledning at gjøre nogle enkelte Bemærkninger. Den ærede Rigsdagsmand for Holbek Amts 2det District (Tscherning) meente nemlig, at jeg maatte være gaaet ud fra, at Renten var fastsat for Speculanter, og at det var nødvendigt, for at Creditbeviserne skulde holde sig i Cours. Derfra er jeg ikke gaaet ud; jeg har heller ikke forudsat, at Renten udelukkende kom Speculanterne tilgode, men vel, at den kom dem tilgode for en Deel. Jeg troer, at; naar Storrelsen af de udstedte Creditbeviser holdes indenfor den foreslaaede Grænsse, Speculationen ikke var nødvendig, for at holde dem i Cours. Jeg troer, at der vil være Andendelse nok for dem, og at Circulationsmidlernes Beløb ikke er større her i Landet, end at den Forøgelse, som en Udstedelse af et saadant Antal Creditbeviser vilde være, ikke vil trykke Circulationsmidlerne i deres Cours. Det er ideimindste min Opfattelse af Forholdet. Grunden til, at jeg har foreslaaet Renter og ikke foreslaaet, at der slet ingen Renter skulde svares, er ganske rigtigt, som den ærede Rigsdagsmand forudsatte, for at være paa Lovlighedens Gebeet, ved Udstedelsen af Creditbeviser, idet jeg ikke troer, at Regjeringen eller Staten var berettiget til ligeoverfor Bankens Privilegier at udstede ikke rentebærende Creditbeviser. Men derfor at nedsætte Renten til en reen Ubetydelighed, har jeg dog ikke troet burde skee, fordi dette ikke er at holde Loven, naar man vel holder dens Ord, men ikke dens And; men jeg troer, at det vilde ligge paa Grænsen af en Omgaaen af Lovene, naar man udsteder sllige Beviser med en ganske ubetydelig Rente, men, naar det derimod er en Rente, som er